

Adhesió al
MANIFEST

PER UNA MAJOR PRESÈNCIA DEL CATALÀ A DIARI DE TERRASSA
promogut per

Amics de les Arts i Joventuts Musicals - Centre Excursionista de Terrassa
Fundació Torre del Palau - Òmnium Cultural Del. Terrassa

Nom i cognoms:	Nom i cognoms:
Doc. Ident. núm.:	Doc. Ident. núm.:
Signatura:	Signatura:
Nom i cognoms:	Nom i cognoms:
Doc. Ident. núm.:	Doc. Ident. núm.:
Signatura:	Signatura:
Nom i cognoms:	Nom i cognoms:
Doc. Ident. núm.:	Doc. Ident. núm.:
Signatura:	Signatura:
Nom i cognoms:	Nom i cognoms:
Doc. Ident. núm.:	Doc. Ident. núm.:
Signatura:	Signatura:
Nom i cognoms:	Nom i cognoms:
Doc. Ident. núm.:	Doc. Ident. núm.:
Signatura:	Signatura:

MANIFEST

PER UNA MAJOR PRESENCIA DEL CATALÀ EN EL DIARI DE TERRASSA

És opinió generalitzada que des de la recuperació de la democràcia al nostre país, el Diari de Terrassa, l'únic dedicat exclusivament a la ciutat de Terrassa i als altres municipis de la seva comarca, ha estat un mitjà de difusió de la vida ciutadana respectuós amb la pluralitat d'opcions polítiques, religioses o d'altres àmbits socials que coexisteixen en unes comunitats sortosament plurals com les nostres. Prova d'això és la consideració positiva de la que gaudeix entre les persones que resideixen en el seu espai de difusió.

Malgrat tot, pensem que hi ha un aspecte importantíssim on el respecte a les diferents sensibilitats no ha estat suficientment tingut en compte. Ens referim a la llengua en la que és escrit aquest periòdic. Tot i que valorem d'una forma positiva el fet que es vagi acceptar el català en la secció de "Cartes al Director" i, ja des de fa uns anys, en els articles d'opinió (com també en els anuncis i esqueles, en els quals el client pot triar la llengua), el castellà segueix sent la llengua oficial del diari i, en conseqüència, aquella en la que majoritàriament és escrit. Aquesta situació la creiem injusta per les següents raons:

- 1a. Perquè no respecta el desig lògic del col·lectiu de persones que tenen el català com la seva llengua habitual de relació, de rebre la informació en aquesta llengua (que, a més, és oficialment la pròpia del nostre país). Pensem que un diari local ha de reflectir la realitat social en la que és immers, procurant, alhora, ser sensible a les demandes de la població que la integra. Demandes, en aquest cas, tan òbvies i naturals.
- 2a. Perquè tampoc no respecta el dret que tenen les persones d'expressió castellana –que, d'altra banda, el parlin o no, entenen majoritàriament el català– a disposar del màxim nombre d'oportunitats per tal d'integrar-se plenament en el país que els ha acollit (bé sigui a ells mateixos o els seus avantpassats) En aquest sentit, ja és prou conegut que moltes persones de parla castellana (o àrab, o amazig, o xinès) agraeixen que se'ls parli en català perquè, a banda d'enriquir-los culturalment, els dóna més possibilitats de promoció social.
- 3a. Perquè creiem del tot incoherent (i, fins a cert punt, poc respectuós) el fet que una publicació escrita gairebé en la seva totalitat en castellà, porti la capçalera escrita en català i amb lletres ben visibles: **DIARI DE TERRASSA**, "EL DIARI"

És per aquestes raons, situades en el camp del més elemental sentit comú, que els sotasignats ens permetem demanar a la propietat i a la direcció del Diari de Terrassa, **la progressiva catalanització d'aquest mitjà, si més no en un percentatge homologable a la proporció de persones de Terrassa i comarca que, sent el català la seva llengua de relació o no tenint cap dificultat per entendre'l i llegir-lo, els agradaria, per diverses raons (entre elles les d'estricta justícia), una major presència d'aquesta llengua en la publicació.**

Som conscients, en efectuar aquesta demanda, de les dificultats que aquest canvi pot representar. Però, en tot cas, no abordar-les és seguir mantenint la desconsideració a la que fèiem referència.

Que aquesta petició és raonable es pot fer palès amb el resultat d'una enquesta encarregada per Òmnium Cultural, i efectuada durant el mes de desembre del 2004 per l'empresa EMOSA d'investigació de l'opinió pública. Aquesta consulta, dirigida a persones de tots els barris que llegeixen habitualment el Diari de Terrassa va donar els següents resultats:

66% Desitjarien una major presència del català en el Diari de Terrassa:

22% Els és indiferent:

12% No els agradaria:

Aquests percentatges corresponen, gairebé exactament (i això és una mostra del grau de fiabilitat de l'esmentada enquesta) amb els del nombre de cartes al director escrites en cadascuna de les llengües. En efecte, en el període de dos anys (2003 i 2004), d'un total de 1767 cartes publicades, 1173 (un 67%) van ser escrites en català i 594 (un 33 %) ho van ser en castellà.

Aquestes dades, del tot objectives, d'alguna manera són reconegudes per la mateixa empresa editora. En efecte, quan el Diari de Terrassa s'anuncia, la propaganda (plafons, cinema, en el propi diari, etc.) la fa en català, la qual cosa (que és d'agrair) indica que l'empresa dóna per bo el fet que entendre i llegir el català és a l'abast de la gran majoria de la població.

Confiem que la nostra raonada petició serà degudament estudiada, considerada i posada en pràctica pels responsables del Diari

Juliol 2005